

PROGRAMUNK

Új köntösben és részben megváltozott programmal folytatjuk munkánkat — a Zsinat szellemében. Az új idők jeleit figyelmesen fürkésző XXIII. János pápa 10 éve hirdette meg a II. Vatikáni Zsinatot. Ablakot nyitott a ma friss levégőjének és a népek megbékélésén fáradozott. A Zsinat azóta lezajlott: „nem annyira új elméletekkel állt elő, mint inkább új energia-forrásokat nyitott” (VI. Pál). Ez a világraszóló esemény az Egyház életében és a lelkiélet teológiájában is igen sok újat hozott.

A „Papi szolgálat és élet” c. zsinati okmány így foglalja össze az új krisztocentrikus papi lelkiség lényegét: „. . . mindig Ő (Krisztus) marad életünk egységének forrása. A papok tehát úgy tehetik egységessé életüket, ha Krisztussal egyesülnek az Atya akaratának megismerésében és a rájuk bízott nyájért való önfeláldozásban. Ha igazán jó pásztoroként dolgoznak, akkor éppen a lelkipásztori szeretet gyakorlásában fogják megtalálni a papi tökéletességnek azt a kötelékét, amely életüket és tevékenységüket egységbe fűzi. Ez a pásztori szeretet elsősorban a szentmiseáldozatból fakad, ezért ez a papi élet középpontja és gyökere. A papi léleknek arra kell törekednie, hogy azt, ami az áldozati oltáron végbemegy, saját magában is valóra váltsa. Ezt viszont csak úgy lehet elérni, ha a papok imádságos lélekkel mind mélyebben behatolnak Krisztus titkába” (14. pont).

A most idézett zsinati szövegrész arról beszél, hogyan foglalhatják a papok harmonikus egységbe lelki életüket külső tevékenységük követelményeivel és hogyan találhatják meg belső életük egységét. A „papi szolgálat és élet” középpontja Krisztus: az ő misztériumában kell imádságos lélekkel elmélyedni, az eucharisztikus Krisztusból kell élni. Ez a papok egymásköztli egységének is a titka, ez gyümölcsöző lelkipásztori tevékenységük forrása.

Új programmal induló füzetünk is ezt a célt akarják szolgálni.

Egy-egy központi téma köré csoportosított Tanulmányok világítják meg Krisztus titkát és a belőle forrászó lelki élet teológiáját. Krisztus Egy-

házában él tovább Lelkével, az Egyházban halljuk szavát és szolgáljuk Őt. Második rovatunk: az Egyház szava. Ebben nemcsak Róma irányítását, hanem a világegyház püspökeinek tanítását is figyelemmel kísérjük. Gyakorlati papi életünk kérdéseivel, lelkipásztori problémákkal a Jópásztori szellem c. rovat foglalkozik. Az időszakos kérdéseket figyeli az Eszmék és események rovata. Ezeket kiegészíti a Könyvszemle és Halottaink emlékezete.

Füzetünket nemcsak papoknak és szerzeteseknek szánjuk; az Egyház küldetéséből tevékeny részt vállaló világiaknak is új távlatokat szeretnénk nyitni. A zsinati teológia szerencsésen áthidalja a „papi” és a „világi” lelkiesség közötti különbséget, amelyet a régi lelki irodalom túlságosan hangsúlyozott. A Krisztusból forraszó élet síkján — természetfeletti rendeltetésünket tekintve — nincs különbség a pap és a megkeresztelt világi között. A lelki élet Krisztus Lelke szerinti életet jelent. Ez áll minden krisztushívőre egyaránt. Természetesen, egy meghatározott értelemben beszélhetünk külön „papi lelkiségről” és „világi lelkiségről”. Erre a kérdésre mindjárt mostani számunkban kitérünk.

Meg vagyunk győződve arról, hogy lapunk reális igénynek felel meg: más ilyen irányú magyar nyelvű folyóirat nincs. A jövőben fokozottabban összpontosítjuk tematikánkat, de főleg szemléletmódunkat a lelkiségre. Általában olyan témákat dolgozunk fel tanulmányainkban, amelyek a lelki élettel kapcsolatosak; de bármivel foglalkozunk is, mindig a papok, szerzetesek és művelt világiak lelki élete szempontjából tárgyaljuk. (Lehet vallásszociológiai, pszichológiai, irodalmi-művészeti stb. témát is a lelkiség szempontjából tekinteni.) Az új szellemiségnek megfelelően összehangoljuk a teológiát (mindig biblikus alapokra helyezkedve) és a „lelkiséget”; nem választjuk szét az „aszketikát” és a „misztikát”.

Szeretnénk jónéhány magyar teológus, filozófus és egyéb szakember rendszeres segítségét biztosítani a tanulmányok megírásához. Külföldi folyóiratokból is rendszeresen veszünk át egy-egy cikket. Szeretnénk a külföldi lelki irodalmat a magyarsággal és a „magyar lelkiséget” a külfölddel megismertetni. Fokozottabban számítunk eddigi munkatársaink szellemi támogatására is: ötleteiket, építő bírálatukat és cikkeiket köszönettel fogadjuk.

SZERKESZTŐSÉG